

Exhibition #5, Yekaterinburg

The Museum of Everything © 2013

Kirjoittaja on lontoolainen museo.

THE MUSEUM OF EVERYTHING

Outsider-taiteen kentälle tuli vuonna 2009 uusi toimija, The Museum of Everything. Se on järjestänyt näyttelyitä muun muassa Lontoon Tate Modernissa, Oxford Streetin Selfridges-tavaratalossa, Pariisissa hylättyssä koulurakennuksessa ja kohta Moskovan Gorky-puistossa. Kokoelmankerääjä James Brett kirjoitti avoimen runoelman taidekentälle ja sen instituutioille ½-lehden päätoimittajan pyynnöstä.

Museon tulevat näyttelyt ovat Exhibition # 5 Moskovassa (Garage Center of Contemporary Culture) Il Palazzo di Everything Venetsian biennaalissa 2013 sekä The Alternative Guide to the Universe Lontoossa yhteistyössä Hayward Galleryn kanssa.

Miksi kukaan perustaisi kiertävän museon?
Miksi kukaan ylipäätään perustaisi museon?
Laitoksen perustaminen ja pyörittäminen on epäkiitollista työtä.
Tekemistä on liikaa, liikaa kustannuksia, huolta ja liikaa sanoja.

Vastuussa oleminen tarkoittaa jatkuvaa kommunikointia.
Henkilökunnan opettamista, vieraiden tervehtimistä, luentojen ja kierrosten pitämistä.
Asioiden jatkuvaa toistamista, usein samoille ihmisille.
Se vaatii sisua, suuta on käytettävä paljon.

Kokouksia on koko ajan.
Niissä pitää selittää perusasioita, ihan kaikkea.
On selitettävä, kuinka kuvat ripustetaan.
On selitettävä, että vessojen pitää olla puhtaat ja siistit.
Joskus on pidettävä kokouksia kokouksista.
Ne ovat abstrakteja ja monella tapaa kaikkein modernisimpia kaikista kokouksista.

Parasta on, että kiertävän museon johtaminen tarkoittaa sitä, että puhuminen ja kokoukset tapahtuvat ympäri maailmaa.
Joka maassa, jokaisessa rakennuksessa samat keskustelut kiehtovilla ja erituisilla kielillä.
Miksi kukaan haluaisi käyttää aikaansa tähän?

Tätä The Museum of Everything kysyy itseltään joka aamu.

Se miettii kiertolaiselämänsä heti herättyään, hampaita harjattaessaan ja aamiaista valmistaessaan.
Rahaa ei ole koskaan tarpeeksi.
Aikaa ei ole koskaan tarpeeksi.
Ihmiset valittavat.
Kaikki menee pieleen.

Silti The Museum of Everything jatkaa toimintaansa kuin jonkun yllyttävän voiman vetämänä.
Koska sen esitteleminen taide on yllyttävää.
Ja ennen löytämättömyyttä.
Ja aitoa.
Sen luojat paljastavat sellaista, jota harvoin tapaa modernismin, impressionismin tai nykytaiteen parissa.

Oletko valmiina?

Tämä vaikeasti tavoitettava taidemuoto pitää sisällään kaiken inhimillisen taiteenteon salat.
Se on luovuuden ja taiteen väliltä puuttuva lenkki.
Tähän The Museum of Everything uskoo.
Tämän The Museum of Everything haluaa tehdä tieltäväksi.
Nämä ovat selvästikin rohkeita ja vähän naurettaviaakin väittämiä.
Toivottavasti et lopeta vihaisena tämän artikkelin lukemista.
Mutta oletko sinä, suomalainen lukija, koskaan pohtinut taidetta tältä kantilta?

Exhibition #1.1, Paris, Chalet Society

- Oletko miettinyt, miksi sana ulkopuolinen on väärä? Tai että primitiivinen, naiivi ja brut ovat hieman snobistisia ilmaisuja?
- Oletko ikinä miettinyt, mikset näe postinkantajaasi tärkeissä taidetilaisuuksissa?
- Postinkantajista puheen ollen: tiesitkö, että Picassolla oli tapana viedä lapsensa postiljooni Chevalin palatsiin?

Aloitetaanpa alusta, ajasta jolloin museota ei ollut. Siitä ei ole niinkään kauan. Museo on nyt kolme ja puolivuotias. Museon vuosi vastaa neljää vuotta ihmisen vuosissa. Museo on siis 14-vuotias. Ja kuten kaikki teini-ikäiset, se läpikäy muutoksia.

Sen lapsuus alkoi amerikkalaisten itseoppineiden taiteilijoiden kanssa. Amerikka on kummallinen ja kiehtova paikka. Siellä on paljon taidetta ja paljon amerikkalaisia. Monilla amerikkalaisilla ei ole omaa ääntä, ja heidän taitoensa näytti syntyvän hiljaisuudesta. Siinä oli samaa raakaa ja sielukasta voimaa kuin hienoimmissa amerikkalaisissa taidemuodoissa, jazzissa ja bluesissa. Paitsi että harva merkittävä amerikkalainen taide-museo näytti olevan tätä mieltä. The Museum of Everythingin mielestä se oli outoa. Itse asiassa museon mielestä se oli kerta kaikkiaan kiihkomielistä. Seuraavana oli Eurooppa, toinen suuri ja mahtava paikka. Taide näytti olevan luonteeltaan toisenlaista ja sillä oli eri nimikin: sitä kutsuttiin yleensä art brutiksi ja taiteilijoita ulkopuoliksi. Useat heistä löydettiin sairaaloista tai kaukaisten peltojen pientareilta.

Exhibition #3, London

- Museota ei kuitenkaan kiinnostanut nimitykset. Vaan taide. Ja ihmiset. Ja ihmisielen liikkeit. Ja luovuuden alkulähteet.
- The Museum of Everythingia kiehtoivat nämä uskottomat asiat ja niiden merkitykset.

Kun museo pohti tätä kaikkea, taivaasta tuli merkki. Merkillä oli nimi. Se oli vanhempi herrasmies nimeltään Willam Brett; hän asui Englannin rannikolla olevalla saarella. William oli luonut museon elämänsä esineille. Valtava ympäristö oli mahduttu pienenpieneen taloon. Paikallisten lasten mukaan se oli museo, jossa oli kaikkea. Niinpä hän antoi sen nimeksi The Museum of Everything. Williamin koti oli taideteos, vaikkei William itse sitä niin nähnyt. Mutta hän oli Brett samoin kuin museon luoja. Niinpä hän päätti jakaa museonsa nimen The Museum of Everythingin kanssa, jonka nimi ei vielä silloin ollut The Museum of Everything. Niin The Museum of Everything siis synnytti The Museum of Everythingin. Nimi kaikelle, mikä ei ollut jotain muuta.

Sitten The Museum of Everything katsoi ympärilleen. Se huomasi, että suuret taidemuseot, esitellessään tällaista taidetta, usein epäonnistuivat. Ne eivät ymmärtäneet, mitä se oli. Ne eivät tajunneet sen jujua. Koska taiteilijat eivät tajunneet jujua. Koko juttu oli selvästi hyvin jujuinen. The Museum of Everything päätti ottaa kaiken tämän huomioon.

Exhibition #5, Moscow

- Oli kuitenkin toinenkin ongelma. Kivat pikkumuseot, jotka olivat jo omistautuneet näille taiteilijoille, pelästyivät. Kamala hirviö ilmestyi. Hirviön nimi oli nykytaide. Pikkumuseot eivät pitäneet sen pitkistä sanoista eivätkä sen käsitteellisistä filosofioista. Eivätkä sen juhlista, jotka täyttivät ihmisistä, jotka eivät sanoneet mitään. Vaikutti siltä, että objekti oli ihmistä mieluisampi. Kivat pikkumuseot olivat jotenkin toista mieltä. The Museum of Everything päätti ottaa kaiken tämänkin huomioon.

Tässä vaiheessa oltiin vuodessa 2009. Museo löysi itselleen rakennuksen ja avasi ovensa. Ränsiytyneessä levytysstudiossa pidetyssä hassussa näyttelyssä oli satoja taideteoksia. Jokaisen teoksen oli valinnut taiteilija, kirjoittaja tai kuraattori. Heidän valintansa vetivät väkää sisään, Museo katsoi, kuinka miehet, naiset, lapset ja koirat ihmettelivät niitä, jotka luovat ilman määränpäättä. Tätä ei ollut kukaan odottanut. Kävijöitä oli tuhansia ja taas tuhansia. Silmänräpäyksessä museo tajusi luoneensa menestyksen. Ja menestys on tarttuvaa, kuten kaikki supertähdet tietävät. The Museum of Everything päätti sitten lähteä matkaan. Korottaa ääntään kunnolla kovaäänisessä nyky-ympäristössä. Ja niin museo lähti matkaan huutaen ja kirkuen. Ja sillä riitti vierailijoita, jotka löysivät uutta ja kehittyivät. Jokaisen näyttelyn myötä museo kasvoi. Kohta kyse ei ollut pelkästään taideteoksista. Kyseessä oli projekti, installaatio, filosofia.

- Miltä taide näytti fyysisessä tilassa. Kuinka siitä kerrottiin. Se oli matka luovuuteen.
- Museosta tuli yhtä luova kuin sen taiteilijat. Taiteilijat opettivat museolle, kuinka se tehdään. Varsinkin kuolleet taiteilijat.

Siksi museo valtasi tavaratalon Lontoon keskustassa. Ja siksi se vietti viisi kuukautta Pariisissa, joka on art brutiksi kutsumamme idean koti. Siksi museo matkusti Venäjän halki jättimäisessä täysperävaunurekassa. The Museum of Everything on teini, joka yrittää aloittaa vallankumouksen.

Tänä vuonna vallankumous jatkuu Venetsian biennaalissa. Siitä tulee mielenkiintoista. Paljon juhlia. Täynnä ihmisiä, jotka eivät sano mitään. Mutta tänä vuonna myös The Museum of Everything on paikalla. Sillä Venetsian biennaalin teemana on Marino Auritin Ensyklopedinen palatsi. Vähän kuin William Brettin Museum of Everything. Se on merkki taivaasta. Se on erittäin hyvä syy pitää kokous. Varmistaa, että vessat ovat puhtaat ja siistit.

Miksi perustaa kiertävä museo? Tämän julkaisun sivuilla oleva taide muuttaa maailman. Päättäkää itse, hyvät lukijat, haluatteko olla osana tätä muutosta. ■

www.musevery.com

Runoelman käänsi Kirsti Nurmela-Knox.